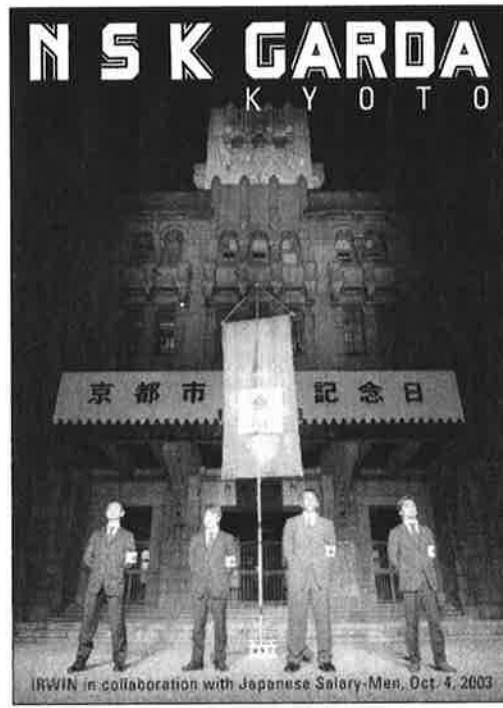

NSK Garda

NSK State

Moskovan lähetystön kyltti.

NSK:n passeja.

Sarajevon kansallisteatterista tuli osa NSK-valtiota marraskuussa 1995.

Minna Henriksson

Slovenialaisen Irwin-ryhmän jäsenet ovat Miran Mohar, Dušan Mandić, Andrej Savski, Roman Uranjek ja Borut Vogelnik. He tapasivat taidekoulussa 1980-luvun alussa ja ovat siitä saakka työskennelleet yhdessä. He työskentelevät myös itsenäisesti, mutta signeeraavat teoksensa Irwin-nimellä. Heidän taiteilija-identiteettiään hallitsee Irwin-ryhmä.

Irwinin pääasiallinen jatkuva tuotanto koostuu öljymaalauksista (*Icons*). Heidän periaatteenaan

(*Retro Principle*) on kierrättää aiheita 1800- ja 1900-lukujen länsimaisesta ja slovenialaisesta kuvataiteesta käyttäen symboleita, kuten kotka, kauris, kylväjä tai venäläisen suprematistin Kazimir Malevitšin musta risti. Heidän töissään on myös uskonnollista tematiikkaa ja viitteitä italialaiseen futurismiin, sosiaalirealismiin ja Kolmannen valtakunnan Saksaan. Taidehistorian ja ideologioiden vaikutteet sekoittuvat ja toistuvat yhä uudelleen öljymaalauksissa, jotka he esittävät raskaissa monumentaalisissa puukehyksissä salonkityyliin ripustettuna.

Vuodesta 1984 saakka Irwin on ollut taiteilijakollektiivi NSK:n (Neue Slowenische Kunst) kuvataideryhmä. Ryhmän muut jäsenet ovat

NSK avasi suurlähetystönsä moskovalaisessa asunnossa Leninski Prospektilla 1992.

musiikkiryhmä Laibach, teatteriryhmä Scipion Nasice Sisters Theater, graafisen suunnittelun ryhmä New Collectivism ja teoreettinen Department of Pure and Applied Philosophy. Kollektiivi alkoi totalitarismin kritiikkinä sosialistisessa Jugoslaviassa.

NSK:lle, erityisesti Irwinille ja Laibachille, taide on ideologian kritisoinnin väline. Vailla ironiaa ja sarkasmia he liioitellen samastuvat kritiikkinsä kohteeseen jopa käyttäen natsiunivormuja ja muuta natsiestetiikkaa. Slavoj Žižek on sittemmin määritellyt NSK:n avainkonseptin ja strategian termillä *over-identification*. Havainnollistaen sitä, miten ideologiat toimivat, he paljastavat niitä rituaaleja, jotka pitävät ideologioita koossa. Onkin usein sanottu, että NSK on totalitaarisempi kuin totalitarismi. Vuodesta 1991 NSK on ollut mikrovaltio ajassa. Sillä on suurlähetystöjä ja oma passi, jollaisella tarinan mukaan 1990-luvun alussa joidenkin onnistui paeta Jugoslavian sotaa Länsi-Eurooppaan.

NSK *Garda* on dokumentti performansseista, joita Irwin on tehnyt lukuisten eri valtioiden

pääkaupungeissa. Niissä immateriaalinen, ajassa sijaitseva valtio materialisoituu hetkeksi yhteistyössä todellisten valtioiden merkittävimmän vallan symbolin, armeijan kanssa. Valokuvissa kyseisen valtion kansallislipun sijaan sotilaat vartioivat NSK-lippua käsivarren nauhassaan Malevitšin musta risti.

Irwin-ryhmästä on tullut eräänlaisia Itä-Euroopan kuvataiteen lähettiläitä. He matkustavat paljon eri puolille Eurooppaa ja maailmaa Irwinnäyttelyiden vuoksi, sekä Itä-Euroopan taidetta käsitteleviin konferensseihin. Heidän etunaan on, että heitä on ryhmässä viisi, ja he pystyvät siten jakaantumaan ja osallistumaan samanaikaisesti useaan tapahtumaan. Hyvin vahvan ja yhtenäisen taidetuotantonsa lisäksi he ovat tunnettuja charmikkaina, pukuun pukeutuvina ja puheliaina harmaatukkaisina viisissäkymmenissä olevina ljubljanalaisina perheenisinä, joilla on valtava omakohtainen tuntemus itäeurooppalaisesta taiteesta ja sen teoriasta, laaja verkosto ystäviä alueella, sekä loputtomiin hauskoja ja kiehtovia tarinoita matkoiltaan.